

รายงานการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ประชุม / สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย
และการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

- ๑.๑ ชื่อ / นามสกุล (นาย, นาง, นางสาว).....ชนนิกันต์ อุดคำเที่ยง.....อายุ.....๒๙.....ปี
การศึกษา.....ระดับปริญญาตรี.....สาขาวนผลิตภัณฑ์.....คณะวนศาสตร์.....มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.....
ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน.....
- ๑.๒ ตำแหน่ง.....นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ.....สังกัด.....สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ (ขอนแก่น).....
หน้าที่ความรับผิดชอบ.....ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมธุรกิจการป่าไม้.....รวมถึงด้านระบบนิเวศบริการ.....
โดยปัจจุบันปฏิบัติราชการ.....สำนักเศรษฐกิจการป่าไม้.....กรมป่าไม้.....
- ๑.๓ ชื่อ / นามสกุล (นาย, นาง, นางสาว).....กัญญารัตน์ กลิ่นสกุล.....อายุ.....๒๙.....ปี
การศึกษา.....ระดับปริญญาตรี.....สาขาการจัดการลุ่มน้ำและสิ่งแวดล้อม.....คณะวนศาสตร์.....มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.....
ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน.....
- ๑.๔ ตำแหน่ง.....นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ.....สังกัด.....สำนักเศรษฐกิจการป่าไม้.....
หน้าที่ความรับผิดชอบ.....ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ.....
โดยปัจจุบันปฏิบัติราชการ.....สำนักเศรษฐกิจการป่าไม้.....กรมป่าไม้.....
- ๑.๕ ชื่อเรื่อง / หัวข้อ Seminar on Natural Forest Protection for Developing Countries.....
เพื่อ ศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน
 ประชุม / สัมมนา ปฏิบัติงานวิจัย ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ
แหล่งผู้ให้ทุน.....National Academy of Forest and Grassland Administration (NAFGA).....
ประเทศที่ไป.....สาธารณรัฐประชาชนจีน.....
ระหว่างวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗ (รวมวันเดินทาง)
รวมระยะเวลาการรับทุน.....๑๖ วัน.....
ภายใต้โครงการ.....
ของหน่วยงาน National Academy of Forest and Grassland Administration (NAFGA).....
คุณวุฒิ / วุฒิบัตรที่ได้รับ.....Seminar on Natural Forest Protection for Developing Countries.....

ส่วนที่ ๒ บทคัดย่อหรือสรุปย่อของหลักสูตร/เพื่อประโยชน์ในการสืบค้น

การฝึกอบรมหลักสูตร Seminar on Natural Forest Protection for Developing Countries จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๗ – ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ณ กรุงเทพมหานคร สาธารณรัฐประชาชนจีน ดำเนินการฝึกอบรมและสนับสนุนด้านวิชาการจาก National Academy of Forest and Grassland Administration (NAFGA) ประกอบด้วยตัวแทนจาก ๙ ประเทศเข้าร่วมการฝึกอบรมในครั้งนี้ ได้แก่ ไนจีเรีย เซียร์ราลีโอน เอธิโอเปีย ฟิจิ เนปาล อียิปต์ ตุรกี มาเลเซีย และไทย สำหรับประเทศไทย มีบุคลากร จำนวน ๔ คน ได้รับทุนเข้าร่วมการฝึกอบรมดังกล่าว โดยเป็นข้าราชการในสังกัดหน่วยงานต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑. นางสาวสุนทรทิพย์ ศิริมงคล กลุ่มงานพฤกษศาสตร์ป่าไม้ สำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

๒. นางสาวฝนทอง...

๒. นางสาวฝนทอง แซ่เล่า ส่วนประสานงานโครงการพระราชดำริ สำนักแผนงานและสารสนเทศ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
 ๓. นางสาวกัญญารัตน์ กลิ่นสกุล ส่วนส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ สำนักเศรษฐกิจการป่าไม้ กรมป่าไม้
 ๔. นางสาวชนนิกันต์ อุดคำเที่ยง ส่วนส่งเสริมธุรกิจการป่าไม้ สำนักเศรษฐกิจการป่าไม้ กรมป่าไม้
- การฝึกอบรมจัดขึ้นในรูปแบบผสมผสานระหว่างการบรรยาย การยกตัวอย่างกรณีศึกษา (case study) การอภิปรายกลุ่ม และการดูงานภาคสนาม ด้านการป้องกันรักษาป่าไม้อย่างยั่งยืน มีการแนะนำสาธารณรัฐประชาชนจีนโดยย่อรวมถึงอารยธรรมทางนิเวศ การบรรยายในหัวข้อการจัดการที่ดินป่าไม้ และการตัดไม้ การตีความกฎระเบียบและระบบกฎหมายของการจัดการป่าธรรมชาติและบทลงโทษ จากการกระทำผิดกฎหมาย การป้องกัน การต่อต้านการตัดไม้อย่างผิดกฎหมายและการค้าที่เกี่ยวข้อง เกณฑ์การประเมินคุณภาพการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนในประเทศจีน การตีความแผนระยะกลางและระยะยาวเพื่อการคุ้มครองและฟื้นฟูป่าธรรมชาติของสาธารณรัฐประชาชนจีน

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลที่ได้รับจากการอบรม ณ ต่างประเทศ

๓.๑ วัตถุประสงค์

การฝึกอบรม Seminar on Natural Forest Protection for Developing Countries มีวัตถุประสงค์ เพื่อถ่ายทอดบทเรียนและยกตัวอย่างกรณีศึกษา (case study) ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ เพื่อการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้อย่างสมดุล ทั้งในด้านการปลูกป่าเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพ การปลูกป่าเพื่อเศรษฐกิจและการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศบริการของประเทศจีน และเพื่อการแลกเปลี่ยน ความรู้ ประสบการณ์ระหว่างผู้เข้าร่วมจากประเทศต่างๆ สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้เข้าร่วม ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาความร่วมมือในอนาคต

๓.๒ เนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญในเชิงวิชาการ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์

๑) ข้อมูลเบื้องต้นของสาธารณรัฐประชาชนจีน

สาธารณรัฐประชาชนจีนตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของทวีปเอเชีย จุดเหนือสุดอยู่ในมณฑลเหอหลงเจียง และจุดใต้สุดอยู่ที่หมู่เกาะน่านซา ระยะทางจากเหนือจรดใต้ประมาณ ๕,๕๐๐ กิโลเมตร จุดตะวันออกสุดอยู่บริเวณเกาะเฮยเซี่ยจื่อ และจุดตะวันตกสุดในมณฑลซินเจียง ระยะทางจากตะวันออกรด ตะวันตกประมาณ ๕,๒๐๐ กิโลเมตร มีพื้นที่รวม ๙.๖ ล้านตารางกิโลเมตร ขนาดพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ ๓ ของโลก รองจากรัสเซียและแคนาดา พื้นที่ร้อยละ ๖๗ ของประเทศเป็นเทือกเขาและที่ราบสูง ส่วนอีกร้อยละ ๓๓ เป็นพื้นน้ำและที่ราบ สาธารณรัฐประชาชนจีนมีสภาพอากาศที่หลากหลาย ตั้งแต่เขตร้อนจนถึงเขตหนาว ฤดูร้อนอากาศร้อนและมีฝนตกมาก ส่วนฤดูหนาวอากาศหนาวและแห้ง ในเรื่องของประวัติศาสตร์

อารยธรรมจีนมีจุดกำเนิดจากแม่น้ำฮวงโห (Yellow river) ที่มีความยาว ๕,๔๖๔ กิโลเมตร และแม่น้ำแยงซีเกียง (Yangtze river) ที่มีความยาว ๖,๓๐๐ กิโลเมตร ซึ่งมีประวัติศาสตร์เก่าแก่ มากกว่า ๔,๐๐๐ ปี ในช่วงก่อนสงครามฝิ่นถือกำเนิด ประเทศจีนมีการปกครองแบบกึ่งอาณานิคมและ กึ่งศักดินา ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๔๙ ได้ก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีนและเข้าสู่ยุคของการปฏิวัติสังคมนิยม และยุคของการก่อสร้าง ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๔๙ จนถึงปัจจุบัน

แหล่งมรดก...

แหล่งมรดกทางวัฒนธรรมของสาธารณรัฐประชาชนจีนที่สำคัญ ได้แก่ สุสานฉินสีฮวงหรือสุสานฉินซีฮองเต้ ที่เมืองซีอาน (Terracotta Warriors Shanxi) กำแพงเมืองจีน (Great Wall of China) พระราชวังต้องห้าม ณ กรุงปักกิ่ง (The Forbidden City Beijing) และ ถ้ำมั่วเกา (Mogao Caves Gansu) ณ มณฑลกานซู ซึ่งในอดีตเป็นหนึ่งในจุดค้าขายและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่สำคัญในเส้นทางสายไหม ภายในถ้ำดังกล่าวด้วยพุทธศิลป์จีนทั้งพระพุทธรูปและจิตรกรรมฝาผนัง ที่มีอายุกว่า ๑,๐๐๐ ปี ปัจจุบันได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก เป็นต้น

การใช้ประโยชน์ที่ดินของประเทศจีนสามารถจำแนกออกได้หลากหลายประเภท ได้แก่ พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่ทุ่งหญ้า พื้นที่ทะเลทราย และพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยพื้นที่เกษตรกรรมส่วนใหญ่จะอยู่ทางตะวันออกและภาคกลางของประเทศ พื้นที่ทุ่งหญ้าอยู่ทางตอนเหนือและตะวันตกของประเทศ ส่วนพื้นที่ป่าไม้จะอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือและตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศ จีนแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๒๓ มณฑล ๕ เขตปกครองตนเอง ๔ เทศบาล (ปักกิ่ง เทียนจิน เซียงไฮ้ และฉงชิ่ง) และ ๒ เขตบริหารพิเศษ ได้แก่ฮ่องกงและมาเก๊า เมืองหลวง คือ กรุงปักกิ่ง

๒.) สถานการณ์ป่าไม้ของประเทศจีน

ประเทศจีนมีพื้นที่ป่าไม้ทั้งหมด ๒๓๑ ล้านเฮกตาร์ คิดเป็น ๒๔.๐๒ % ของพื้นที่ประเทศและมีพื้นที่ทุ่งหญ้า ๒๖๕ ล้านเฮกตาร์ คิดเป็น ๕๐.๓๒ % ของพื้นที่ประเทศ โดยแบ่งประเภทป่าไม้ตามการจัดการเป็น ๕ ประเภท ได้แก่ (๑) ป่าไม้คุ้มครอง (๑๐๐.๘๒ ล้านเฮกตาร์) (๒) ป่าไม้พิเศษ (๒๒.๘๐ ล้านเฮกตาร์) (๓) ป่าไม้เพื่อการทำไม้ (๗๒.๔๒ ล้านเฮกตาร์) (๔) ป่าไม้เพื่อทำเชื้อเพลิง (๑.๒๓ ล้านเฮกตาร์) และ (๕) ป่าไม้เพื่อผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ (๒๐.๙๔ ล้านเฮกตาร์)

ป่าธรรมชาติในประเทศจีนมีพื้นที่ ๑๓๙ ล้านเฮกตาร์ คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๕๕ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งหมด และมีปริมาตรไม้ ๑๓.๖๗ พันล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๑๔ ของปริมาตรไม้สะสมทั้งหมด ส่วนป่าปลูกมีพื้นที่ ๘๐ ล้านเฮกตาร์ คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔๕ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งหมด และมีปริมาตรไม้สะสม ๓๓๘,๘๐๐ ลูกบาศก์เมตร หรือร้อยละ ๑๙.๘๖ ของปริมาตรไม้สะสมทั้งหมด ชนิดพันธุ์ไม้ที่สำคัญ ได้แก่ *Quercus sp.*, *Cunninghamia lanceolata*, *Larix gmelinii*, *Betula sp.*, *Populus sp.*, *Pinus massoniana*, *Eucalyptus sp.*, *Picea asperata*, *Pinus yunnanensis*, และ *Cupressus funebris*

โดยใน ๓๐ ปี ที่ผ่านมา ประเทศจีนมีปริมาตรไม้เพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๖ พันล้านลูกบาศก์เมตร เป็น ๑๖.๔ พันล้านลูกบาศก์เมตร และจากการสำรวจในช่วงปี ค.ศ. ๑๙๘๙ ถึง ๒๐๐๘ พบว่ามีปริมาตรไม้สะสมเพิ่มขึ้นปีละประมาณ ๑๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และหลังจากปี ค.ศ. ๒๐๐๙ พบว่ามีปริมาตรไม้เพิ่มขึ้นปีละกว่า ๒๕๐ ลูกบาศก์เมตร

ปัจจุบันรัฐบาลกลางสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้มอบหมายให้สำนักงานบริหารป่าไม้และทุ่งหญ้าแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน รับผิดชอบหน่วยงานป่าไม้และทุ่งหญ้าแห่งรัฐ ซึ่งรวมถึงการคุ้มครองและฟื้นฟูระบบนิเวศป่าไม้และทุ่งหญ้า การปลูกป่าและเพิ่มพื้นที่สีเขียว ทำหน้าที่ กำกับดูแลและจัดการป่าไม้ ทุ่งหญ้า และพื้นที่ชุ่มน้ำ กำกับดูแลและจัดการงานป้องกันและควบคุมการแปรสภาพเป็นทะเลทราย กำกับดูแลและจัดการทรัพยากรสัตว์ป่า กำกับดูแลและจัดการเขตอนุรักษ์ธรรมชาติต่างๆ กำหนดแนวทางการจัดสรรทรัพยากรป่าไม้ ทุ่งหญ้าและไม้อย่างเหมาะสม กำกับดูแลการใช้ประโยชน์ รวมถึงแนวทางการก่อสร้างขั้นพื้นฐานและการพัฒนาฟาร์มป่าไม้ของรัฐ

(๑) ป่าไม้...

(๑) ป่าไม้ เนื่องจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศจีนและสภาพพื้นที่ธรรมชาติในอดีต ทำให้การกระจายตัวของป่าไม้ไม่สม่ำเสมอ ป่าส่วนใหญ่กระจายอยู่ในพื้นที่ทางตะวันออกเฉียงใต้และพื้นที่ภูเขาซึ่งมีปริมาณน้ำฝนเกิน ๔๐๐ มม. ป่าปฐมภูมิส่วนใหญ่จะกระจายตัวอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตะวันตกเฉียงใต้ และชายแดน ในบางพื้นที่ที่ประชาชนมีการเข้าใช้ประโยชน์ อาจทำให้ป่าปฐมภูมิถูกทำลายและถูกแทนที่ด้วยป่าธรรมชาติและป่าปลูก การแบ่งประเภทป่าของประเทศจีนแบบกว้าง ๆ ประกอบด้วย

(๑.๑) ป่าสนเขตหนาว (Cold temperate coniferous forest)

(๑.๒) ป่าสนผสมไม้ใบกว้างเขตอบอุ่น (Temperate coniferous and broad-leaves mixed forest)

(๑.๓) ป่าไม้ใบกว้างผลัดใบเขตอบอุ่น (Warm temperate deciduous broad-leaves forest)

(๑.๔) ป่าดิบกึ่งเขตร้อน (Subtropical evergreen broad-leaves forest)

(๑.๕) ป่าดิบเขตร้อน (Tropical rainforest and monsoon forest)

(๑.๖) ป่าแบบอัลไพน์ (Qinghai- Tibet Plateau alpine vegetation)

(๒) หุบหญ้า ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีหุบหญ้าขนาดใหญ่ ซึ่งมีพืชพรรณอุดมสมบูรณ์ตลอดจนพันธุ์สัตว์ป่าจำนวนมาก และบริเวณที่ราบสูงชิงไห่-ทิเบต ทางตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศจีน ยังมีหุบหญ้าอัลไพน์ที่มีเอกลักษณ์ เป็นแหล่งกำเนิดของแม่น้ำในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียใต้

หุบหญ้าเป็นระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของประเทศจีน มีบทบาทในการรักษาความมั่นคงทางระบบนิเวศของประเทศ ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืน และเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรและผู้เลี้ยงสัตว์ จากการประชุมแห่งชาติครั้งที่ ๑๘ ของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ได้ให้ความสำคัญกับงานปกป้องและฟื้นฟูหุบหญ้า โดยการปรับปรุงหุบหญ้าที่เสื่อมโทรม สร้างสมดุลของหญ้าและปศุสัตว์ และการจัดการระบบนิเวศของหุบหญ้าให้ยั่งยืน ทำให้ระบบนิเวศหุบหญ้าได้รับการฟื้นฟูอย่างมีนัยสำคัญ

ปัจจุบันระบบนิเวศหุบหญ้าของประเทศจีนโดยรวมยังคงค่อนข้างเปราะบาง และมีปัญหาต่าง ๆ เช่น มาตรการการป้องกันและการฟื้นฟูยังไม่เพียงพอ ระดับการใช้ประโยชน์และการจัดการตามความสามารถในการสนับสนุนทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียังไม่เพียงพอ ต่อการคุ้มครองและฟื้นฟูหุบหญ้า ในการปฏิรูปสถาบันระดับชาติเมื่อปี ค.ศ. ๒๐๑๘ หน้าที่การจัดการหุบหญ้าจึงถูกย้ายจากกรมเกษตรไปยังกรมป่าไม้ เพื่อเน้นย้ำถึงหน้าที่ทางนิเวศวิทยาของหุบหญ้า และความเข้มข้นของการปกป้องและฟื้นฟูหุบหญ้า

๒) การจัดการทรัพยากรป่าไม้ในประเทศจีน

ทรัพยากรป่าไม้ถือเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศ ประเทศจีนจึงมีนโยบายและมาตราในการปลูกป่า การป้องกัน และการจัดการทรัพยากรป่าไม้ โดยการส่งเสริมการปลูกป่า เพื่อเพิ่มกำลังการผลิตไม้ที่ยั่งยืน และการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน มีการจัดทำแผนการประเมินและการตรวจสอบ โดยแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่ ๑. ป่าเพื่อสวัสดิการ ๒. ป่าเพื่อการทำไม้

การส่งเสริมการปลูกป่าในประเทศจีนนั้น ทำในรูปแบบ ฟาร์มป่าไม้ของรัฐ (China's State-owned Forest Farms) คือ พื้นที่ป่าไม้ของรัฐ ที่เป็นฐานสำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ อนุรักษ์น้ำ และความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศ และยังเป็นพื้นที่ในการสร้างรายได้ ผลผลิตอาหาร และกักเก็บคาร์บอน วัตถุประสงค์หลักของ ฟาร์มป่าไม้ของรัฐ คือ การเพิ่มพื้นที่ป่าและปริมาตรไม้ ภายใต้แนวคิด การสร้างกลไกการจัดการทรัพยากรป่าไม้ โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน มีการพัฒนาระบบสนับสนุนนโยบาย มีการป้องกันป่าที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ และมีการพัฒนาระบบการตรวจสอบทรัพยากร จากการดำเนินงานของฟาร์มป่าไม้ของรัฐ ทำให้มีพื้นที่ป่าและปริมาตรไม้เพิ่มขึ้น การจัดการทรัพยากรป่าไม้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และระบบสวัสดิการสังคมของพนักงานได้รับการแก้ไข นอกจากนี้รัฐบาลจีนยังมีแผนที่จะบูรณาการการเพาะเข้ากับฟาร์มป่าไม้ของรัฐ พัฒนาสร้างแรงจูงใจในการบริหารจัดการ

๓) การป้องกันและฟื้นฟูป่าไม้ธรรมชาติ

ประเทศจีนมีการจัดประเภทการจัดการป่า ออกเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ ป่าธรรมชาติที่จัดการโดยรัฐ (๕๒.๖๘%) ป่าไม้ที่จัดการโดยกลุ่มชุมชน (๑๘.๔๔%) และป่าไม้ที่จัดการโดยบุคคลทั่วไป (๒๘.๘๘%) โดยมีโครงการและนโยบายที่สำคัญ คือ โครงการป่าไม้เชิงนิเวศ และนโยบายจำกัดการตัดไม้เพื่อพาณิชย์ ซึ่งเริ่มบังคับใช้ทั่วประเทศตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๑๗ จากการดำเนินโครงการและนโยบายดังกล่าว ทำให้มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น ความหลากหลายทางชีวภาพเพิ่มขึ้น ฟังก์ชันทางนิเวศเพิ่มขึ้น และลดการตัดไม้ได้ถึง ๓๓๒ ล้านลูกบาศก์เมตร นอกจากนี้ประเทศจีนยังมีการแลกเปลี่ยนแนวทางการพัฒนา ระหว่างประเทศกับประเทศต่างๆ เช่น รัสเซีย แคนาดา บราซิล และสหรัฐอเมริกา ซึ่งประเทศเหล่านี้ มีพื้นที่ป่าต่อจำนวนประชากรมาก ทำให้สามารถป้องกันป่าได้อย่างมีประสิทธิภาพ เยอรมนี ญี่ปุ่น ซึ่งใช้วิธีป้องกันป่าอย่างเข้มงวดและมีระบบจัดการที่เน้นความยั่งยืน

๔) การตระหนักรู้และใช้ประโยชน์จากคุณค่าผลิตภัณฑ์ทางนิเวศวิทยา

ผลิตภัณฑ์ทางนิเวศวิทยา หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่มีทั้งรูปธรรมและนามธรรมที่ได้รับจากระบบนิเวศ (ecosystems) เช่น ป่าไม้ ทุ่งหญ้า พื้นที่ชุ่มน้ำ ทะเลทราย ที่ดินเพาะปลูก แหล่งน้ำ ทะเล และพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง

ประเทศจีนมีกลไกหลายประเภทที่ช่วยในการตระหนักรู้การใช้ประโยชน์จากคุณค่าของผลิตภัณฑ์ทางระบบนิเวศ เช่น การรับรองด้านการตลาด การสนับสนุนจากรัฐบาล และการมีส่วนร่วมของสังคม นอกจากนี้ยังมีแนวคิด “สองภูเขา” คือ การมองว่าทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ เป็นความมั่นคงที่มีคุณค่าและต้องมีการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้วยเช่นกัน ซึ่งในอนาคตยังมีความท้าทายในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ให้ตอบโจทย์ด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืน

๕) การส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียวเพื่อการบรรเทาความยากจนในประเทศจีน

การบรรเทาความยากจนในประเทศจีน มุ่งเน้นที่การช่วยเหลือคนที่มีฐานะยากจนในชนบท รายได้ต่ำ และขาดการเข้าถึงบริการสาธารณะพื้นฐาน เช่น การศึกษาภาคบังคับ การดูแลสุขภาพขั้นพื้นฐาน และการมีที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย โดยการจัดตั้งกลุ่มผู้นำระดับรัฐและระดับจังหวัด เพื่อบริหารจัดการการบรรเทาความยากจน โดยมีการพัฒนาเกษตรกรรม ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และส่งเสริมธุรกิจที่ใช้แรงงานจำนวนมากเพื่อเพิ่มโอกาสในการจ้างงาน

บทบาทภาคป่าไม้...

บทบาทภาคป่าไม้ในการบรรเทาความยากจน คือ การปฏิรูปสิทธิการใช้ที่ดินป่าไม้ โดยจัดสรรที่ดินป่าไม้ให้แก่ครัวเรือน ส่งเสริมการจัดการป่าไม้อย่างมีส่วนร่วมและสามารถสร้างรายได้จากการจัดการป่าไม้ได้ เช่น การชดเชยจากการป้องกันป่า และการให้เช่าที่ดินป่าไม้ การจ้างงานในโครงการป่าไม้ เช่น โครงการปลูกไม้ที่ให้น้ำมันและผลไม้ป่า การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวป่าไม้ และการจ้างงานในโครงการสร้างป่า นอกจากนี้ยังมีการสร้างเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) เพื่อการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาและการอนุรักษ์ ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นกลไกที่มีบทบาทสำคัญในการบรรเทาความยากจน โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท เพราะช่วยสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนได้ในระยะยาว

๖) การดูงานภาคสนามด้านการป้องกันรักษาป่าไม้อย่างยั่งยืน

(๑) การป้องกันรักษาป่าไม้อย่างยั่งยืน (Sustainable Forest Management) ณ แปลงปลูกป่าทดลอง Danqinghe Experimental Forest Farm แปลงทดลอง Danqinghe มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบต่ำ โดยมีระดับความสูงจากน้ำทะเลปานกลาง ๑๙๐ - ๑,๐๒๘ เมตร และอยู่ห่างจากแม่น้ำ Songhua ประมาณ ๔๕ กิโลเมตร พื้นที่นี้มีภูมิอากาศแบบมรสุมภาคพื้นทวีป โดยมีการแบ่งแปลงทดลอง ดังนี้

แปลงที่ ๑ มีพื้นที่ ๑๖ เฮกตาร์ เป็นแปลงปลูกป่าแบบผสมผสาน มีการปลูกต้นไม้ทั้งแบบไม่เป็นแถวเป็นแนวและแบบเป็นระเบียบ เพื่อให้ได้โครงสร้างป่าที่ใกล้เคียงกับป่าธรรมชาติ ไม้ดั้งเดิมเป็นไม้สนเกาหลี ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๗๑ ได้มีการปลูกไม้ใบกว้างเพื่อเพิ่มความหลากหลายของป่า ปี ค.ศ. ๒๐๐๐ ได้มีการจัดการโดยการตัดสายไม้สนเกาหลีและตัดไม้ที่เป็นโรคออก ประมาณร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ และปี ค.ศ. ๒๐๐๘ ทำการปลูกไม้เพิ่มเติม โดยภาพรวมต้นไม้จะมีความสูงเฉลี่ย ๑๕.๕ เมตร เส้นผ่านศูนย์กลางเพียงอก ๑๕ ซม. ความหนาแน่น ๙๐๐ ต้นต่อเฮกตาร์ ปริมาตรไม้ ๒๐๓.๖๖ ลูกบาศก์เมตรต่อเฮกตาร์

แปลงที่ ๒ มีพื้นที่ ๓๒ เฮกตาร์ เป็นการปลูกป่าแบบผสมผสานเพื่อการทำไม้ ไม้เด่นเป็นไม้โอ๊กมองโกเลีย (*Quercus mongolianus*) และไม้สนเกาหลี เพื่อเป็นแหล่งเนื้อไม้ ซึ่งแปลงนี้มีไม้หลัก ๘ ชนิด เช่น ไม้โอ๊ก ไม้สน วอลนัท ไม้เบิร์ช ความสูงโดยเฉลี่ยของต้นไม้ ๑๐.๕ เมตร เส้นผ่านศูนย์กลางเพียงอก ๑๕.๖ ซม. ความหนาแน่น ๔๗๖ ต้นต่อเฮกตาร์ ปริมาตรไม้ ๖๘.๔ ลูกบาศก์เมตรต่อเฮกตาร์

ไม้ใบกว้างรุ่นที่สองของแปลงนี้มีไม้เด่น คือ ไม้โอ๊กมองโกเลีย ที่ปลูกในปี ค.ศ. ๑๙๘๕ ต่อมาในปี ค.ศ. ๒๐๐๖ ได้มีการปลูกสนเกาหลีที่ระยะห่าง ๒ x ๓ เมตร ในปี ค.ศ. ๒๐๐๙ จะมีไม้สนประมาณร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ มีการทำไม้ในปี ค.ศ. ๒๐๐๕ โดยการตัดแบบเลือกตัด จำนวน ๘๐ ต้นต่อเฮกตาร์ ที่ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเพียงอก ๔๐ - ๖๐ เซนติเมตร หลังจากทำไม้ออกประมาณ ๕ - ๗ ปี จะมีการตัดสายขยายระยะ

แปลงที่ ๓ เป็นผลพลอยได้จากการรักษาป่าไม้ทำให้ระบบนิเวศสมบูรณ์ มีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ บริเวณแม่น้ำ Songhua มีกิจกรรมล่องแก่งและนันทนาการอื่น ๆ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ไม่เพียงแต่ช่วยสร้างรายได้ให้กับชุมชน แต่ยังส่งเสริมการเรียนรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เช่น การเดินชมธรรมชาติ การสำรวจสัตว์ป่า และการศึกษาธรรมชาติ สร้างรายได้เข้าสู่ชุมชน

(๒) การจัดการ...

(๒) การจัดการสวนป่าเพื่อการอนุรักษ์ป่าไม้ (Forest Farm Management and Forest Conservation) ณ Autumn Duck Nature Reserve, Langxiang, Yichun City (Underdeveloped Area) พื้นที่บริเวณนี้เป็นเขตอนุรักษ์ที่มุ่งเน้นการคุ้มครองนกเป็ดน้ำเมอร์แกนเซอร์ (Mergus squamatus) แห่งลุ่มน้ำบิชีว ในมณฑลเฮยหลงเจียง ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๙๗ และได้รับการยกระดับเป็นเขตอนุรักษ์ธรรมชาติระดับชาติในปี ค.ศ. ๒๐๑๖ เขตอนุรักษ์ธรรมชาตินี้ตั้งอยู่บริเวณ Dailing Forestry Bureau Co Ltd มีพื้นที่ ๒,๕๓๕ เฮกแตร์ ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของตอนกลางแม่น้ำ Yongcui ห่างจากเมือง Dailing ประมาณ ๙ กิโลเมตร เป็นแหล่งอนุรักษ์นกเป็ดน้ำเมอร์แกนเซอร์ที่สำคัญ ที่ได้รับการสนับสนุนจากองค์การระหว่างประเทศหลายแห่งเพื่อปกป้องและศึกษาวิจัยนกเป็ดน้ำเมอร์แกนเซอร์ ซึ่งการปกป้องและฟื้นฟูถิ่นที่อยู่อาศัยของนกชนิดนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในภูมิภาคนี้

นกเป็ดเมอร์แกนเซอร์ (Mergus squamatus) หรือ Scaly-sided Merganser เป็นนกกินน้ำที่มีความสำคัญต่อการอนุรักษ์ อยู่ในสถานะใกล้สูญพันธุ์และมีการแพร่กระจายอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบิชีว ในมณฑลเฮยหลงเจียง ประเทศจีน ทำรังในโพรงต้นไม้ และมีการสร้างรังเทียมโดยใช้กล่องรังเทียม บริเวณริมฝั่งแม่น้ำ อาหารหลักของนกน้ำชนิดนี้เป็นพวกแมลงน้ำ กบ และปลาขนาดกลาง โดยในฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อนแมลงน้ำจะเป็นอาหารหลัก ในขณะที่ปลาจะเป็นอาหารหลักในฤดูใบไม้ร่วง

จากการศึกษาโดยการติดตามผ่านดาวเทียมพบว่า นกเป็ดเมอร์แกนเซอร์จะอพยพในช่วงฤดูใบไม้ร่วงไปยังพื้นที่พักอาศัยใน Yuanjiang มณฑลหูหนานและแม่น้ำ Xiushui มณฑลเจียงซี โดยมีจุดพักหลายแห่งระหว่างทาง ทั้งนี้ยังใช้พื้นที่ชุ่มน้ำที่ปากแม่น้ำ Ryonghung Gang ในเกาหลีเหนือ และแม่น้ำ Yunshui และทะเลสาบ Chidong มณฑลหูเป่ย์เป็นจุดพักระหว่างการอพยพด้วย. ปัจจัยคุกคามนกเป็ดน้ำเมอร์แกนเซอร์ ได้แก่ การสูญเสียถิ่นที่อยู่อาศัย การล่าสัตว์ผิดกฎหมาย การติดในอวนปลา และมลพิษทางน้ำ มาตรการอนุรักษ์ที่จำเป็นรวมถึงการสร้างรังเทียมโดยใช้กล่องรังเทียม การให้ความรู้ การควบคุมการประมง การปกป้องถิ่นที่อยู่อาศัย การควบคุมการใช้น้ำในลำน้ำที่มีการทำรัง และการสำรวจประชากรอย่างสม่ำเสมอ

(๓) การจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำ (Wetland) โดยการศึกษาดูงาน ณ Harbin Wetland Museum, Wetland Research Center, Harbin Forestry and Grassland Bureau

พิพิธภัณฑ์พื้นที่ชุ่มน้ำฮาร์บิน (Harbin Wetland Museum) เป็นสถานที่สำคัญในเมืองฮาร์บิน ซึ่งเน้นการให้ความรู้เกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำและความสำคัญของระบบนิเวศในภูมิภาคนี้ ตั้งอยู่ในเขตหนานกัง (Nangang District) เมืองฮาร์บิน มณฑลเฮยหลงเจียง พิพิธภัณฑ์แห่งนี้จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ รวมถึงให้ความรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ มีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้แก่ประชาชน นักเรียน และนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีนิทรรศการถาวรและชั่วคราวที่นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำ สัตว์ป่า พืชพรรณ และระบบนิเวศที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนิทรรศการประกอบด้วยภาพถ่าย วิดีโอ โมเดลจำลอง และข้อมูลเชิงวิทยาศาสตร์ที่ช่วยให้ผู้เข้าชมเข้าใจและรับรู้ถึงความสำคัญของพื้นที่ชุ่มน้ำ รวมถึงมีการจัดกิจกรรมการศึกษาและการสัมมนาต่าง ๆ ที่เน้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติ มีพื้นที่สำหรับนักเรียนและนักวิจัยที่สนใจศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยเปิดให้บริการทุกวัน และมีการจัดกิจกรรมพิเศษในช่วงเทศกาลหรือวันสำคัญทางสิ่งแวดล้อม

(๔) การจัดการ...

(๔) การจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อการนันทนาการ โดยไปดูงาน ณ Harbin Sun Island Wetland and Bund Wetland

พื้นที่ชุ่มน้ำ Sun Island ตั้งอยู่ในเขต Songbei ของเมือง Harbin มณฑล Heilongjiang บนพื้นที่ตอนเหนือของแม่น้ำซ่งห่าวในเมืองฮาร์บิน มีพื้นที่รวมกว่า ๑๐,๐๐๐ เฮกตาร์ ครอบคลุมพื้นที่ชุ่มน้ำมากกว่าร้อยละ ๗๐ บริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำนี้มีสวนสาธารณะที่สร้างขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๕๙ โดยรัฐบาลท้องถิ่นของเมือง Harbin เพื่อใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวเมือง ในช่วงฤดูหนาวสวนสาธารณะแห่งนี้จะถูกปกคลุมด้วยหิมะ ทำให้กลายเป็นสถานที่จัดงานเทศกาลน้ำแข็งและหิมะประจำปีของเมือง Harbin

๗) การดูงานภาคสนามด้านมรดกทางวัฒนธรรม

ในการนี้ผู้จัดการฝึกอบรมได้นำเสนอ การศึกษาดูงานแหล่งวัฒนธรรม ณ กำแพงเมืองจีน บริเวณด่านจูหยงกวน The Great Wall (Juyongguan Section) โดยด่านดังกล่าวอยู่ห่างจากกรุงปักกิ่ง ๕๐ กิโลเมตร บริเวณนี้มีความน่าสนใจที่การจารึกอักษรภาษาต่าง ๆ มีวัดและสวนที่กระจายอยู่รอบบริเวณใกล้เคียง กำแพงทอดยาวตามแนวเทือกเขาไท่หิงซานประมาณ ๔ กิโลเมตร กำแพงเมืองจีนเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลก เป็นสัญลักษณ์ของความรุ่งเรืองของสาธารณรัฐประชาชนจีน สร้างโดยจักรพรรดิฉินซีฮ่องเต้ซึ่งเป็นจักรพรรดิองค์แรกของประวัติศาสตร์จีน เพื่อป้องกันศัตรูรุกราน และยังมีการบูรณะแก้ไขเพิ่มเติมทั้งในสมัย ราชวงศ์ฮั่น ราชวงศ์ถัง และราชวงศ์หมิงตามลำดับ ปัจจุบันสำนักงานมรดกวัฒนธรรมแห่งชาติจีน ประกาศเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ พบว่า กำแพงเมืองจีนยาวกว่าที่บันทึกไว้เดิมกว่า ๒ เท่า หรือ ๒๑,๑๙๖.๑๘ กิโลเมตร จากเดิม ๘,๘๕๐ กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ ๑๕ มณฑลทั่วประเทศและนับเป็น ๑ ใน ๗ สิ่งมหัศจรรย์ของโลก ยุคกลาง กำแพงเมืองจีนได้รับการคัดเลือกเป็นแหล่งมรดกโลกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๐ จากเหตุผลดังต่อไปนี้ (๑) เป็นตัวแทนซึ่งแสดงผลงานชิ้นเอกที่จัดทำขึ้นด้วยการสร้างสรรค์อันฉลาด (๒) เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลยิ่ง ผลักดันให้เกิดการพัฒนาสืบต่อมาในด้านการออกแบบทางสถาปัตยกรรม อนุสรณ์สถาน ประติมากรรม สวนและภูมิทัศน์ ตลอดจนการพัฒนาศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง หรือการพัฒนาการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ ซึ่งได้เกิดขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือบนพื้นที่ใด ๆ ของโลกซึ่งคงไว้ซึ่งวัฒนธรรม (๓) เป็นสิ่งที่ยืนยันถึงหลักฐานของวัฒนธรรมหรืออารยธรรมที่ปรากฏให้เห็นอยู่ในปัจจุบัน (๔) เป็นตัวอย่างอันโดดเด่นของประเภทของสิ่งก่อสร้างอันเป็นตัวแทนของการพัฒนาทางด้านวัฒนธรรม สังคม ศิลปกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ และ (๕) มีความคิดและความเชื่อที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเหตุการณ์ หรือมีความโดดเด่นในประวัติศาสตร์

๘) การอภิปรายกลุ่ม

โดยผู้แทนแต่ละประเทศนำเสนอข้อมูลต่างๆของประเทศตนเอง ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลด้านประชากร วัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ และจุดเด่นที่น่าสนใจเฉพาะประเทศ โดยเฉพาะข้อมูลด้านการป้องกัน การอนุรักษ์ และการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน รวมไปถึงนโยบายงานด้านป่าไม้ในประเทศนั้นๆ และความร่วมมือระหว่างองค์กรในระดับประเทศ เพื่ออธิบายถึงบริบทและภาพรวมของประเทศให้กับผู้เข้าร่วมการสัมมนาได้รับทราบ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวทางปฏิบัติที่ดีและสามารถนำไปปรับใช้ได้ในแต่ละประเทศ

๓.๓ ประโยชน์ที่ได้รับ

ต่อตนเอง

- ๑) ได้รับความรู้ด้านการป้องกัน การอนุรักษ์ การจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน นโยบาย และแนวทางการดำเนินงานของประเทศไทย
- ๒) ได้มีโอกาสพบปะและแลกเปลี่ยนความรู้ แนวคิด ประสบการณ์การทำงานกับผู้เข้าร่วมฝึกอบรมจากประเทศต่างๆ
- ๓) เป็นการเปิดมุมมองและพัฒนาความคิดเพื่อปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- ๔) มีโอกาสในการนำเสนอรายงานประเทศ (Country Report) ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร และการนำเสนอ

ต่อหน่วยงาน

- ๑) นำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์ ในประเด็นการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน
- ๒) ได้รับรู้สถานการณ์ปัจจุบันและความท้าทายของประเทศต่างๆ ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งช่วยให้หน่วยงานสามารถเตรียมความพร้อมและวางแผนปฏิบัติงานได้ดีขึ้น
- ๓) หน่วยงานได้รับแนวทางในการส่งเสริมการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ

อื่นๆ (ระบุ)

ส่วนที่ ๓ ปัญหา / อุปสรรค

เนื่องจากการบรรยายของวิทยากรบางท่านต้องใช้ล่ามในการช่วยแปล ทำให้บางช่วงของการบรรยายไม่ต่อเนื่องและต้องใช้เวลามากขึ้นในการบรรยายหัวข้อนี้ๆ

ส่วนที่ ๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การได้เข้าร่วมสัมมนาในหลักสูตร Seminar on Natural Forest Protection for Developing Countries ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน ถือเป็นโอกาสอันดีที่จะได้ฝึกฝนการสื่อสารภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการทำงานในปัจจุบัน และเป็นการเปิดโลกทัศน์ในการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์ รวมถึงการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืนเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียว ซึ่งเป็นหนึ่งในเป้าหมายที่กรมป่าไม้กำลังขับเคลื่อน จึงเห็นควรสนับสนุนให้บุคลากรกรมป่าไม้ ได้มีโอกาสเข้าร่วม หากมีการสัมมนาหรือการฝึกอบรมในหัวข้อเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขึ้นอีก

เอกสารประกอบการอบรม

<https://shorturl.asia/WEedLC>

(ลงชื่อ).....

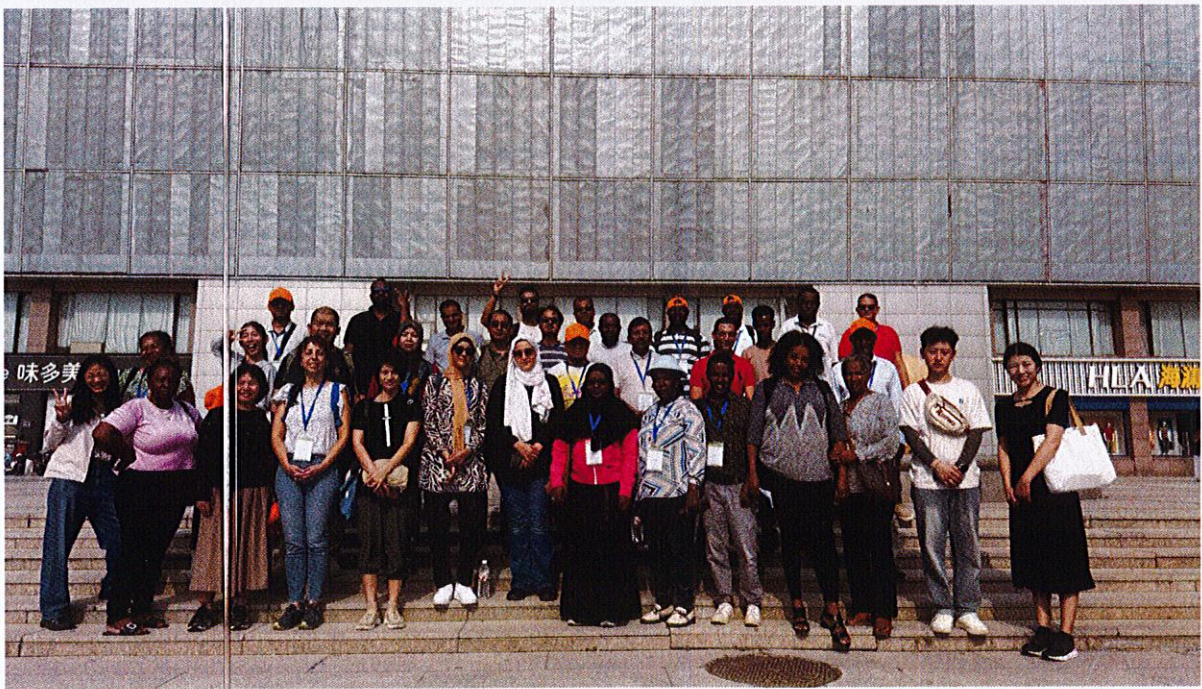
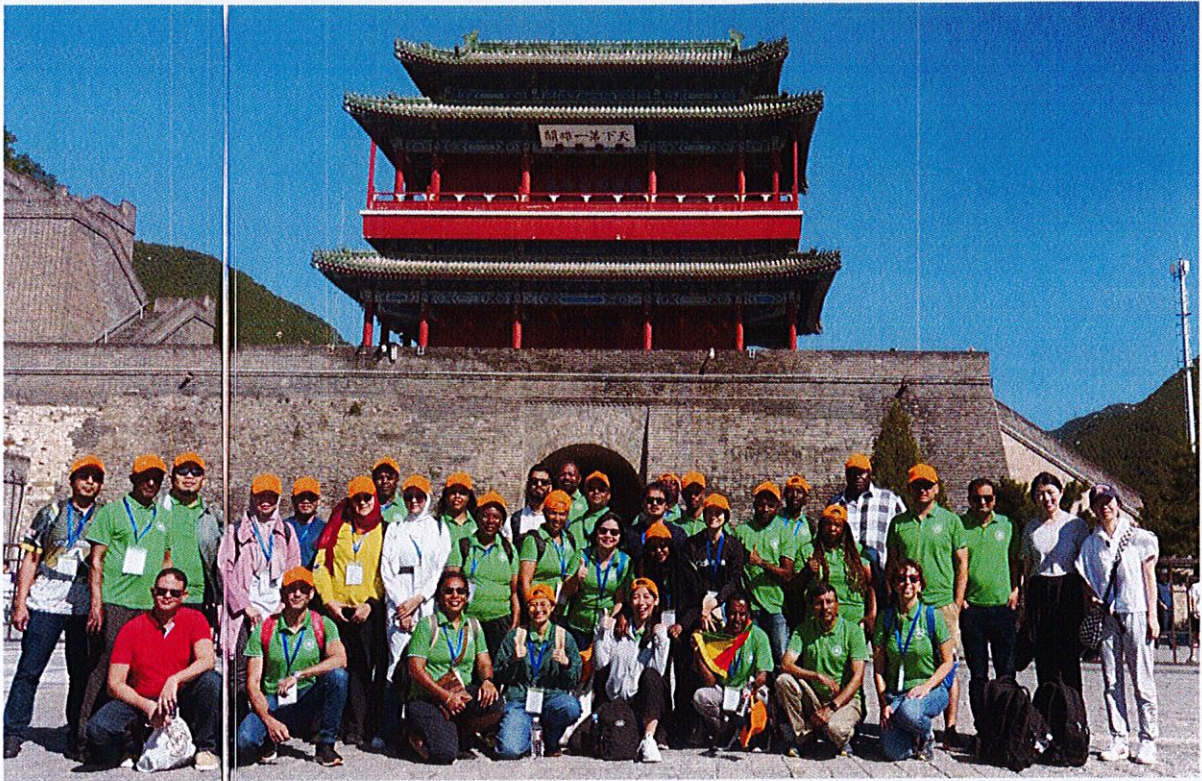
(นางสาวชนนิกานต์ อุดคำเที่ยง)
นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ

(ลงชื่อ).....

(นางสาวกัญญารัตน์ กลิ่นสกุล)
นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ

ภาพประกอบ

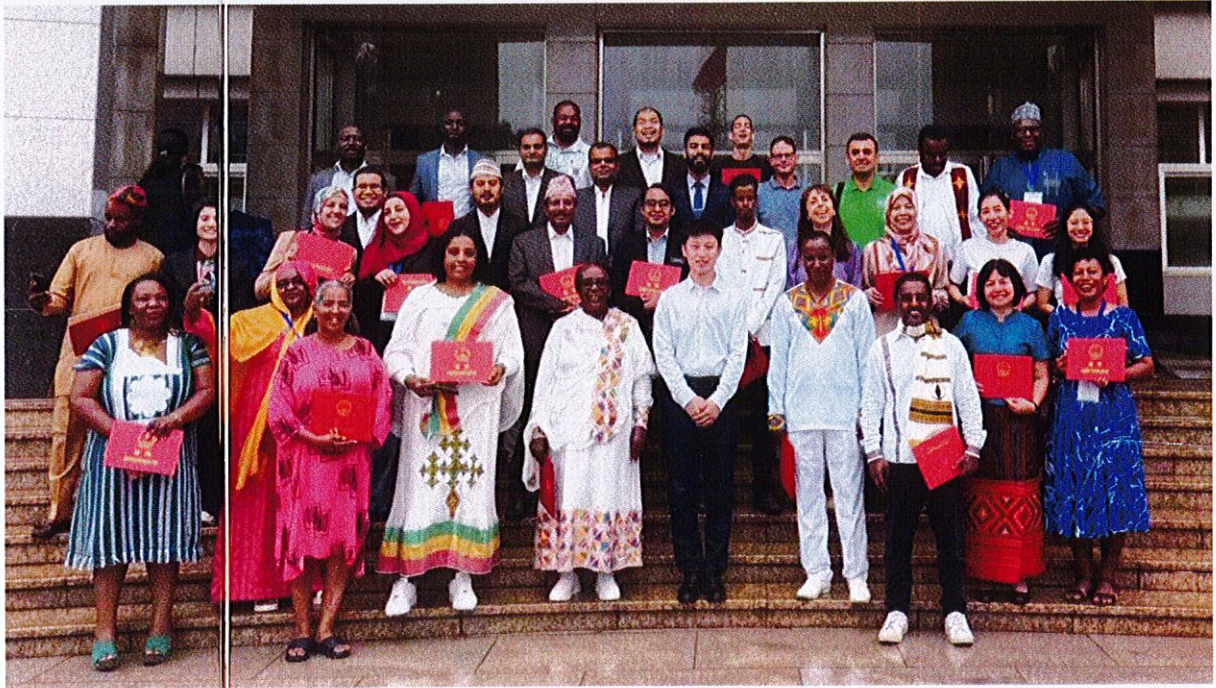

24A3531018

卡尼亚拉特·克林萨库
尔来自泰国，自 2024 年 7 月
17 日至 2024 年 7 月 30 日在
北京参加了由中华人民共和国
商务部主办、国家林业和草原局管理干部学
院承办的发展中国家天然林保护官员研修班，

特此证明。

(Translation)

This is to certify that Kanyarat KLINSAKUL from Thailand has completed Seminar on Natural Forest Protection for Developing Countries sponsored by the Ministry of Commerce and organized by National Academy of Forestry and Grassland Administration of China from July 17, 2024 to July 30, 2024 in Beijing, People's Republic of China.

中国援助
CHINA AID
FOR SHARED FUTURE

Ministry of Commerce
People's Republic of China
July 30, 2024

24A3531019

(Translation)

乔尼坎·乌德坎提恩来自泰国，自2024年7月17日至2024年7月30日在北京参加了由中华人民共和国

商务部主办、国家林业和草原局管理干部学院承办的“发展中国国家天然林保护官员研修班”，特此证明。

This is to certify that Chonikan UDKAMTIENG from Thailand has completed Seminar on Natural Forest Protection for Developing Countries sponsored by the Ministry of Commerce and organized by National Academy of Forestry and Grassland Administration of China from July 17, 2024 to July 30, 2024 in Beijing, People's Republic of China.

中国援助
CHINA AID
FOR SHARED FUTURE

Ministry of Commerce
People's Republic of China
July 30, 2024